

Rolnummers 696-697

Arrest nr. 63/94
du 14 juli 1994

A R R E S T

In zake : de vorderingen tot gedeeltelijke schorsing van het decreet van de Vlaamse Raad van 14 juli 1993 tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning, ingesteld door de n.v. « Henri Brock et ses fils » en door de n.v. Readymix-Belgium.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit voorzitters M. Melchior en L. De Grève, en de rechters K. Blanckaert, L.P. Suetens, L. François, Y. de Wasseige en J. Delruelle, bijgestaan door de griffier H. Van der Zwalmen, onder voorzitterschap van voorzitter M. Melchior,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

*

*

I. *Onderwerp van de vorderingen*

Bij twee verzoekschriften van 11 april 1994, opgesteld in het Nederlands, aan het Hof gericht

bij op 12 april 1994 ter post aangetekende brieven en op 13 april 1994 ter griffie ontvangen, vorderen de naamloze vennootschap « Henri Brock et ses fils », met maatschappelijke zetel te Luik (Bressoux), rue Foidart 85, ingeschreven in het handelsregister van Luik onder het nummer 3.172, en de naamloze vennootschap Readymix-Belgium, met maatschappelijke zetel te Hasselt, Kolonel Dusartplein 1-3, bus 2, ingeschreven in het handelsregister van Hasselt onder het nummer 44.958, de schorsing van de artikelen 16 en 20 van het decreet van de Vlaamse Raad van 14 juli 1993 tot oprichting van het Grindfonds en tot regeling van de grindwinning, bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 14 oktober 1993.

Bij diezelfde verzoekschriften vorderen de verzoekende partijen de vernietiging van de voormelde bepalingen.

Die zaken zijn ingeschreven respectievelijk onder de nummers 696 en 697 van de rol.

II. *De rechtspleging*

Bij twee beschikkingen van 13 april 1994 heeft de voorzitter in functie de rechters van de zetel voor elk van de zaken aangewezen overeenkomstig de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

Bij beschikking van 21 april 1994 zijn de twee zaken samengevoegd.

Overeenkomstig artikel 63, § 3, eerste lid, van de organieke wet, geschiedt het onderzoek van de zaak met rolnummer 696 in het Frans en overeenkomstig artikel 63, § 3, tweede lid, van dezelfde wet, worden de samengevoegde zaken verder behandeld in het Frans.

Met toepassing van artikel 72, eerste lid, van de organieke wet hebben de rechters-verslaggevers op 21 april 1994 aan het Hof verslag uitgebracht en hebben zij geoordeeld dat zij ertoe zouden kunnen worden gebracht aan het Hof voor te stellen een arrest te wijzen waarin de vorderingen tot schorsing klaarblijkelijk ongegrond worden verklaard.

Van de beschikking tot samenvoeging en van de conclusies van de rechters-verslaggevers is aan de verzoekende partijen kennisgegeven bij op 21 april 1994 ter post aangetekende brieven, die op 22 april 1994 aan de geadresseerden ter hand zijn gesteld.

Er is geen memorie met verantwoording ingediend.

De rechtspleging is gevoerd conform de artikelen 62 en volgende van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Hof.

III. *De aangevochten bepalingen*

Artikel 16 van het decreet van 14 juli 1993 bepaalt :

« § 1. Om de 2 jaar bepaalt de Vlaamse Regering het totaal produktiequotum voor grindwinning teneinde een planmatige en geleidelijke afbouw van de grindwinningssector te verwezenlijken tegen 1 januari 2006.

De Vlaamse Regering verdeelt het tweejaarlijks produktiequotum onder de houders van de nodige vergunningen voor de exploitatie van een grindwinning pro rata van het gemiddelde produktievolume van de meest representatieve produktiejaren tijdens de periode van vijftien jaar die voorafgaat aan de jaren waarop het produktiequotum betrekking heeft.

In afwijking kan er een beperkt deel van het tweejaarlijks produktiequotum worden toegewezen aan bedrijven die op 1 januari 1991 eigenaar waren of een ontginningsrecht hadden op gronden die toen gelegen waren in een ontginningsgebied dat voor grindwinning in aanmerking kwam. Een dergelijke afwijking kan slechts onder de volgende voorwaarden worden toegestaan :

- dat er binnen de zes maanden na de eerste bekendmaking van de produktiequota in het *Belgisch Staatsblad* een aanvraag tot het verkrijgen van een deel van de tweejaarlijkse produktiequota bij de Vlaamse minister bevoegd voor de natuurlijke rijkdommen wordt ingediend;

- dat de beoordeling zal gebeuren op grond van de ervaring in de grindwinning en de financiële en technische capaciteiten van het bedrijf;

- dat het toegewezen deel van het produktiequotum de aanwezige grindhoeveelheden binnen bovenvermelde gronden niet overstijgt;

- dat het eigendoms- en/of ontginningsrecht officieel geregistreerd is of zijn;

- dat het bedrijf bij de goedkeuring van het decreet over geen vergunde grindwinning met recht op een produktiequotum beschikt.

Ingeval een houder meer dan één vergunning voor de exploitatie van grind bezit, wordt het quotum per afzonderlijk grindwinningsgebied berekend en toegekend.

Het bij het einde van de tweejaarlijkse periode niet gebruikte gedeelte van een produktiequotum kan enkel in het geval van heirkraft worden overgedragen op de volgende tweejaarlijkse periode.

De Vlaamse Regering zal bij het vaststellen van de produktiequota een onderscheid maken tussen valleien en berggrind.

§ 2. De in § 1 bedoelde produktiequota worden bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* vóór 1 december voorafgaand aan de tweejaarlijkse periode waarop zij betrekking hebben. De produktiequota voor de eerste tweejaarlijkse periode worden bekendgemaakt uiterlijk één maand na de bekendmaking van dit decreet.

§ 3. Een houder van de nodige vergunningen voor de exploitatie van grind kan het hem toegewezen produktiequotum geheel of ten dele overdragen aan een andere houder. Dergelijke overdracht wordt op straffe van nietigheid, binnen de vijf werkdagen vanaf de overdracht, aangemeld bij het grindcomité.

§ 4. De Vlaamse Regering kan bij overschrijding van het toegewezen produktiequotum de vergunning voor de exploitatie van grind schorsen voor de periode die zij vaststelt en, ingeval het produktiequotum met meer dan 20 procent wordt overschreden, de vergunning voor de exploitatie van grind definitief intrekken of het produktiequotum voor de volgende tweejaarlijkse periode halveren. In ieder geval wordt de gedurende twee kalenderjaren teveel gewonnen hoeveelheid grind in mindering gebracht van het produktiequotum voor de volgende tweejaarlijkse periode. »

Artikel 20 van hetzelfde decreet bepaalt :

« § 1. Aan de houders van een in toepassing van artikel 16 toegewezen produktiequotum wordt een trekkingsrecht verleend op de gebieden die overeenkomstig artikel 19 worden ondergebracht bij de effectieve grindwinningsgebieden of uitbreidingsgebieden, rekening houdend met hun toegewezen produktiequotum. Het trekkingsrecht van elke houder wordt door de Vlaamse Regering bekendgemaakt. Het is overdraagbaar.

Op straffe van nietigheid wordt deze overdracht gemeld aan het grindcomité binnen 5 werkdagen na de overdracht.

Indien een houder meer dan één vergunning voor de exploitatie van grind bezit, wordt het trekkingsrecht per afzonderlijk grindwinningsgebied berekend en toegekend.

§ 2. De Vlaamse Regering regelt de uitoefening van de trekkingsrechten en de toewijzing van nieuwe grindwinningsgebieden binnen de reservezones aan de houders van vergunningen voor de exploitatie van grind die hun trekkingsrecht hebben uitgeoefend.

§ 3. De uitoefening van een trekkingsrecht ontslaat de houder ervan niet van de verplichting de nodige vergunningen voor de exploitatie van grind te verkrijgen voor de betrokken gebieden binnen de reservegebieden.»

IV. *In rechte*

1. Naar luid van artikel 20, 1°, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof dient aan twee grondvoorwaarden te zijn voldaan opdat tot schorsing kan worden besloten :

- de middelen die worden aangevoerd moeten ernstig zijn;

- de onmiddellijke uitvoering van de bestreden maatregel moet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kunnen berokkenen.

Daar de twee voorwaarden cumulatief zijn, leidt de vaststelling dat één van die voorwaarden niet is vervuld tot verwerping van de vordering tot schorsing.

2. De verzoekende partijen schrijven het beweerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel toe aan het feit dat de bestreden artikelen hen als «nieuwe» grindwinningsbedrijven uitsluiten van de tweejaarlijkse verdeling van het totale produktiequotum voor de grindwinning in de provincie Limburg.

In beginsel komen immers voor die verdeling uitsluitend in aanmerking «de houders van de nodige vergunningen voor de exploitatie van een grindwinning pro rata van het gemiddelde produktievolume (...) tijdens de periode van vijftien jaar die voorafgaat aan de jaren waarop het produktiequotum betrekking heeft» (artikel 16, § 1, tweede lid, van het decreet van 14 juli 1993). In afwijking kan een beperkt deel van het tweejaarlijks produktiequotum onder bepaalde voorwaarden worden toegewezen aan «bedrijven die op 1 januari 1991 eigenaar waren of een ontginningsrecht hadden op gronden die toen gelegen waren in een ontginningsgebied dat voor

grindwinning in aanmerking kwam » (artikel 16, § 1, derde lid).

De verzoekende partijen behoren niet tot de categorie van bedrijven beoogd in het tweede lid, noch tot de categorie beoogd in het derde en vierde lid van artikel 16, § 1.

Zij zullen dus geen aanspraak kunnen maken op deelname in het tweejaarlijks produktiequotum en zullen derhalve niet de bij artikel 20 van het decreet van 14 juli 1993 voorgeschreven trekkingsrechten genieten.

3. Het door de verzoekende partijen aangevoerde moeilijk te herstellen ernstig nadeel bestaat in het verlies van een kans - te kunnen deelnemen aan de verdeling van het grind dat tot 1 januari 1996 in de provincie Limburg kan worden gewonnen - alsmede in de winstderving die daaruit voor hen zou voortvloeien.

In de veronderstelling dat een dergelijk risico van een nadeel reëel zou zijn, dan nog zou het moeten worden beschouwd als een financieel nadeel waarvan de ernst niet is aangetoond. De verzoekende partijen beweren immers niet dat de aangevochten bepalingen hun onderneming in gevaar zouden brengen, noch dat ze hen zouden verplichten hun activiteit stop te zetten. Zij wijzen evenmin op het verband tussen de eventuele winstderving die zij aanvoeren en hun omzet. Tot slot blijkt uit het dossier dat de verzoekende partijen, met het oog op hun eventuele deelname aan de betrokken markt, nog niet zijn overgegaan tot enige investering of aanwerving van personeel die zouden kunnen verloren gaan of in het geding worden gebracht door de aangevochten bepalingen.

4. Daar het risico van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet is aangetoond, dient de andere voorwaarde, volgens welke ernstige middelen moeten worden aangevoerd, niet te worden onderzocht.

5. Uit wat voorafgaat volgt dat de vorderingen tot schorsing zonder verdere rechtspleging kunnen worden afgedaan.

Om die redenen,

het Hof

verwerpt de vorderingen tot schorsing.

Aldus uitgesproken in het Frans en het Nederlands, conform artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 14 juli 1994.

De griffier,

De voorzitter,

H. Van der Zwalmen

M. Melchior